

Danmark og Muhammedtegningerne

Muhammedsagen er slut og Danmark har på intet tidspunkt været i krise. Oppositionen kalder det den største krise siden 2. verdenskrig, men vor eksport til de muslimske lande er ca. 10 mia. kr. pr år af en samlet eksport på mere end 600 mia. kr. pr. år og et overskud på betalingsbalancen sidste år end 52 mia. kr. Altså ingen krise.

Enkelte danske firmaer stærkt afhængige af mellemøstlige markeder har krise, og det er selvfølgelig alvorligt. Udenrigsministeriet bør stå dem bi for at begrænse skaderne, og den danske regering bør gennem EU indklage lande, der har erklæret boykot af danske varer, for WTO.

Men lad os se på aktørerne. Imamerne i Danmark repræsenterer 5 - 10.000 muslimer ud af 200.000 i Danmark. Deres budskaber ved rejserne til Mellemøsten, viser sig jo at være voldsomt overdrevet, ja direkte usandt. De bør retsforfølges for bagvaskelse af Jyllandsposten og Den Danske Stat og forhåbentlig idømt en betydelig erstatning.

Mona Omar Attia, egyptisk ambassadør i København skrev på vegne af sig selv og 10 andre mellemøstlige diplomater et brev direkte til statsministeren med kopi til udenrigsministeren. Brevet beklagede "tonen" i udlændingede-batten, kulturministerens udtalelser på det konservative landsråd samt Jyllandspostens Mohammedtegninger, med anmodning om at regeringen tog retslige skridt mod Jyllandsposten. Dette er en tredobbelt bommert. En ambassadør akkrediteret Danmark har kun en adresse at henvende sig til, Udenrigsministeriets protokol. Der kan man aflevere en note om sagen og bede om at få et møde med den ansvarlige minister. Det er en diplomatisk brøler at aflevere et brev direkte til statsministeren, med kopi til udenrigsministeren. For det andet rejser brevet - udover en opfordring til statsministeren om at tage retslige skridt mod Jyllandsposten - en alvorlig kritik af landets kulturminister, der som bekendt ligesom udenrigsministeren er konservativ. At rette henvendelse til statsministeren, som er fra Venstre, er derfor en utrolig flabethed.

Den egyptiske ambassadør blev senere grebet i manipulation omkring hendes rapportering af sagens kendsgerninger, og kom hurtigst muligt i afskedsaudiens efter en "kammeratlig samtale" i Udenrigsministeriet.

Jeg har som eksportør haft meget godt samarbejde med vore diplomater i Mellemøsten. Nogle var effektive og en stor støtte for danske eksportører, andre var mere optaget af møder og cocktailparties med andre diplomater. Gruppen af ambassadører, der kritiserede statsministeren omfattede begge kategorier. Men Herluf Hansens pensionistklub tager alvorligt fejl. Er disse lande er så mentalt underudviklede, at man ikke kan stille de samme krav, som til andre landes diplomatiske repræsentanter?

Mange deltagere i den danske debat har haft skjulte dagsordener. Helle Thorning Schmidt vil have en undersøgelse. Tøger Seidenfaden dyrker sit talent som arrogant naivist til at rakke ned på statsministeren, regeringen og Dansk Folkeparti. Den radikale vendekåbe Niels Helweg Petersen følger de radikales presseattaché og mener, at vort omdømme har lidt skade for altid. Det er pinligt at en tidligere udenrigsminister ikke engang ved hvor hurtigt dagsordenen skifter i Mellemøsten. Muhammedsagen er nu glemt.

Man siger, vi har tabt ansigt i udlandet. Hvor? I Mellemøsten, hvor man brændte flag og ambassader af? De tabte ansigt. Dansk Folkeparti skader Danmarks omdømme? Det bestemte ikke alle udtalelser fra Dansk Folkeparti, der er lige kønne. Men sammenlignet med Neonazister i Tyskland og Sverige, Jörg Haider i Østrig, Jean Marie le Pen fra Frankrig og Silvio Berlusconi i Italien, kan udtalelser fra DF bestemte ikke chokere Europa.

Muhammedsagen viser desværre hvor lille kontakt Folketinget har med folket, erhvervslivets forhold og kendsgerningerne i den store globaliserede verden. Vi, der har indgået store kontrakter på leverancer og projekter til Mellemøsten, har måttet skrive under på Israël boykot erklæringer da

det er gældende lov i landet. Danske firmaer fører ikke, som påstået af Jens Rohde, deres egen udenrigspolitik. Vi overholder landets love. Men udtalelsen viser, hvor lidt folketingspolitikere kender til virkelighedens verden. Folketinget består i dag hovedsageligt af karriere politikere og offentligt ansatte på orlov fra deres embeder. Det er et voldsomt demokratisk underskud og nok det alvorligste problem, vi har set i forbindelse med Muhammedsagen.

Men for en venstremand aktiv i Venstres organisation er det dybt frustrerende at den tidligere formand Uffe Ellemann Jensen nedgør sin efterfølger. Det er en bommert større end hans udtalelser i 1985 på Sabro Kro om ”oppositionens umulige dagsordener”. Det var rigtigt tænkt men forkert sagt. Kritikken af Andres Fogh Rasmussen er forkert tænkt, sagt og illoyal. Uffe kan selvfølgelig hævde sin ytringsfrihed til at sige sin mening. Jeg har min ytringsfrihed til at påpege, uanset han var en dygtig udenrigsminister, var det godt han ikke blev statsminister.

Vi skal selvfølgelig respektere vore indvandrere. De fleste har dansk statsborgerskab. Vi må håbe, at de også føler sig som danskere og vil yde deres bidrag til vort samfund.

De kan dyrke andre skikke i beklædning og familieliv, dog inden for dansk lovgivnings rammer. Men om kvinderne bruger tørklæde kan være lige meget. Det gjorde mange indremissionske kvinder i øvrigt også for 100 år siden.

Vi skal ikke bygge en moské til de danske muslimer. Det kan de gøre selv. Men jeg vil støtte oprettelsen af et arabisk institut. Mellemløstlig kultur er meget mere end Islam. Vort talsystem er arabisk, den ældste litteratur stammer fra Egypten og Mesopotamien. Dialog er OK men det behøver ikke at være religion alt sammen.

*Steffen Nørregaard
Frisholtvej 53, Sahl
8850 Bjerringbro*